

Sygn. akt **II W 465/16**

(...) -A-638/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 listopada 2016r.

Sąd Rejonowy w Raciborzu Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Maksoń-Prach

Protokolant: Marta Badura

w obecności Prokuratora -----

po rozpoznaniu dnia 07.11.2016r.

sprawy:

B. U.

s. J. i M.

ur. (...) w R.

obwinionego o to, że:

W dniu 14.06.2016r. około godz. 12:25 w R. na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...) kierował pojazdem marki M. (...) o nr rej. (...) nie korzystając z pasów bezpieczeństwa.

tj. o czyn z art. 97 k.w. w zw. z art. 39 PoRD

1. uznaje obwinionego **B. U.** za winnego popełnienia zarzucanego mu wykroczenia i za to na podstawie art. 97 kw w zw. z art. 24 § 1 i 3 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 100 (sto) złotych;
2. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 130 (sto trzydzieści) złotych.

Sędzia:

Sygn. akt II W 465/16

UZASADNIENIE

W dniu 14 czerwca 2016 r. sierżant M. M. (2), pełniący służbę wraz z młodszą aspirant A. B., prowadzili kontrolę drogową w rejonie skrzyżowania ulicy (...) z ulicą (...) w R.. Około godziny 12:10 funkcjonariusze zauważyli kierującego pojazdem marki M. (...) o nr rej. (...) B. U., który nie miał zapiętych pasów bezpieczeństwa. Obwiniony jechał w kierunku R.. Z uwagi na duży ruch w rejonie skrzyżowania funkcjonariusze nie mogli ruszyć w ślad za obwinionym. Około godziny 12:25 funkcjonariusze ponownie zauważyli samochód marki M. (...) kierowany przez obwinionego B. U. nadal nie korzystał z pasów bezpieczeństwa. Funkcjonariusze udali się w ślad za obwinionym, którego zatrzymali na ul. (...). W momencie zatrzymania do kontroli obwiniony miał już zapięte pasy bezpieczeństwa. Po wylegitymowaniu obwinionego oraz podaniu powodu kontroli i udzieleniu odpowiednich pouczeń, obwiniony B. U. skorzystał z prawa do odmowy przyjęcia mandatu karnego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- częściowo wyjaśnień obwinionego B. U. (k. 26)

- zeznań świadków: M. M. (2) (k. 26v – 27) i A. B. (k. 27)

Obwiniony B. U. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia. W złożonych wyjaśnieniach stanowczo podkreślił, iż zarówno w trakcie jazdy, jak i podczas kontroli drogowej miał zapięte pasy bezpieczeństwa. Dodał, iż funkcjonariusz Policji przeprowadzający kontrolę drogową chciał ukarać go mandatem za jakiegokolwiek wykroczenie drogowe.

Obwiniony był w przeszłości karany za naruszenie przepisów ruchu drogowego, w tym za naruszenie obowiązku używania pasów bezpieczeństwa (art. 97 kw).

Dowód:

- wyjaśnienia obwinionego B. U. (k. 26)

- informacja o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego (k. 6)

Sąd zważył co następuje:

Wyjaśnienia obwinionego są obszerne i szczegółowe, jednakże fakt nieprzyznania się do winy nie może zasługiwać na aprobatę Sądu. Zdaniem Sądu postawa obwinionego stanowi przyjętą przez niego linię obrony. Należy stwierdzić, że w zasadniczej części wyjaśnienia obwinionego stoją w sprzeczności z zeznaniami funkcjonariusza Komendy Powiatowej Policji w R. – sierż. M. M. (2), w związku z czym, w ocenie Sądu, nie zasługują na wiarę.

Sąd ustalając stan faktyczny oparł się przede wszystkim na zeznaniu świadka M. M. (2).

M. M. (2) przyznał, iż w dniu 14 czerwca 2016 r. prowadził kontrolę drogową w R. w rejonie skrzyżowania ulic (...). W pewnym momencie koło radiowozu przejechał samochód marki M.. Kierujący nie korzystał z pasów bezpieczeństwa. Świadek zeznał, iż nie udał się w pościg za kierującym, gdyż został zablokowany przez samochody skręcające w ulicę (...). W krótkim odstępie czasu obwiniony wracał tą samą drogą. Nadal nie miał zapiętych pasów bezpieczeństwa. Za samochodem obwinionego jechały jeszcze dwa inne pojazdy. Świadek dodał, iż rozpoczął pościg za samochodem obwinionego w kierunku miejscowości L.. Po przejechaniu ok. 1 km obwiniony został zatrzymany do kontroli drogowej. W momencie kontroli miał zapięte pasy bezpieczeństwa. Równocześnie świadek przyznał, iż wspomniał obwinionemu, że mógł przekroczyć dozwoloną prędkość w obszarze zabudowanym. Nie mógł jednak stwierdzić tego wykroczenia, ponieważ nie miał miernika prędkości.

Zeznania świadka zasługują na wiarę. Zeznania te są spójne, konsekwentne i układają się w logiczną całość.

Zeznania świadka A. B. nie mają znaczenia w przedmiotowej sprawie. Z uwagi na upływ czasu świadek nie pamiętała zdarzenia z udziałem obwinionego.

Wykroczenie z art. 97 kw ma charakter formalny. Do jego znamion należy skutek w postaci spowodowania jakiegokolwiek zagrożenia czy utrudnienia w ruchu. Można je popełnić zarówno przez działanie, jak i zaniechanie.

Zgodnie z art. 39 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym obowiązek używania pasów bezpieczeństwa dotyczy osób podróżujących pojazdami wyposażonymi w pasy bezpieczeństwa. Obowiązek ten istnieje w czasie jazdy zarówno na obszarze zabudowanym, jak i poza nim, na każdej drodze publicznej i w strefie zamieszkania, niezależnie od nawierzchni drogi. Obowiązek ten dotyczy także jazdy w strefie ruchu.

W świetle poczynionych ustaleń Sąd uznał obwinionego B. U. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, a stanowiącego wykroczenie z art. 97 kw w zw. z art. 39 ust. 1 PoRD.

Na podstawie art. 97 kw w zw. z art. 24 § 1 i 3 kw Sąd wymierzył obwinionemu karę grzywny w wysokości 100 zł. W przypadku B. U. wymierzenie kary grzywny jest w pełni zasadne i odpowiada charakterowi popełnionego wykroczenia, okolicznościom zdarzenia, umyślności działania oraz społecznej szkodliwości czynu. Nadto wzięto pod uwagę, iż obwiniony był w przeszłości karany za popełnienie wykroczenia z art. 97 kw.

Dolegliwość wymierzonej kary grzywny spowoduje, że obwiniony będzie przestrzegał przepisów drogowych, szczególnie mając na uwadze bezpieczeństwo własne i innych uczestników ruchu. Przy wymiarze kary grzywny Sąd wziął pod uwagę warunki majątkowe i możliwości finansowe obwinionego, który pracuje na stanowisku kierowcy – operatora. Uzyskiwany comiesięczny dochód z pewnością pozwoli obwinionemu na spłatę orzeczonej wobec niego kary grzywny. Sąd uznał, że kara grzywny wpłynie w sposób wychowawczy na obwinionego, ponadto spełni swoje zadanie w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej oraz spowoduje, iż w przyszłości nie popełni on podobnego wykroczenia.

Na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 119 kpw oraz art. 627 kpk Sąd zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 130 zł.

Sędzia: